

OBČASNÍK SP USA

LEDEN 2013

číslo 1

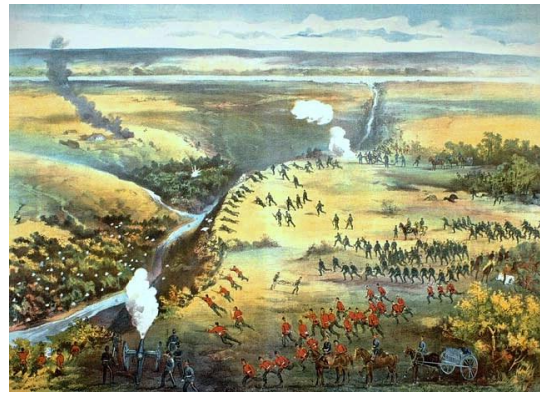
SPOLEČNOST PŘÁTEL USA – SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA
ČESKO-AMERICKÝ KLUB – THE CZECH-AMERICAN CLUB
POBOČKA PRAHA – hlavní město

Dle kolegy Ing. Dufka by nyní měla mít SPUSA (vč. našeho VS) opět své společné webové stránky, viz: <http://www.spusa.cz>. Autor starších stránek byl Jakub Šlajs: <http://kubajs.socialka.cz/spusa>. Již delší čas se připravují vylepšené nové společné stránky: www.spusa.cz a můžete si to sami vyzkoušet. Angličtina: Naše Vzdělávací středisko zajistilo pro naše členy angličtinu (od 15ti do 16ti hodin) pravidelně každý čtvrtek.

Indiánské války: Pokud má někdo hlubší zájem, může si otevřít stánku na internetu pod heslem Wikipedie. Překvapí množství těchto válek. V 17. století se jich uvádí 10, v 18. století 13 a v 19. století 22, tedy celkem 45 válek. První zaznamenané války (počítá se však jako jedna) byly Anglo-powhatanské války v údolí virginské řeky James v letech 1609 až 1614, které byly ukončeny s nerozhodným výsledkem. Poslední byly s kmenem Nez Perce v roce 1877. Spíše v Kanadě pak v roce 1884 boje, zvané Rebélie na Červené řece. Nejznámější jsou však Siouxske války s porážkou 7. kavalérie u Little Bighornu. Boje začaly v roce 1854 a skončily po masakru u Wounded Knee v roce 1890.

Indiánský útok na osadníky ve Virginii v březnu 1622

Bíva u Fish Creek 24. dubna 1885 kde zvítězila mélticko-indiánská koalice nad kanadskými jednotkami.

USA získaly na Mexiku území na západě a brzy tam vyrostla nová města. Postavení železnice však brzdil problém s rezervací, která byla přidělena Indiánům. Trať by je musela objíždět dlouhou oklikou a kromě toho bylo na území Siouxů nalezeno zlato. Indiáni se o tom dozvěděli a schopný šaman Sedící býk sjednotil několik kmenů Siouxů a postavil se na odpor. Washington vyslal několik generálů, aby Indiány porazili. Ti je početně podcenili a místo předpokládaných max. 2000 jich bylo asi 15000. Generál Crook je sice porazil, ale pro velké ztráty se musel vrátit. Generálové Terry a Gibbon marně čekali na Crooka. Pak vyslali na průzkum 7. kavalarii pod vedením podplukovníka Custer, který byl hrdinou občanské války. Dosáhl sice hodnosti generála, ale pro jejich velký počet byl krátce před osudnou bitvou degradován na podplukovníka. Odmítl nabídku Terryho na dalších 300 mužů a před bitvou ještě napadl pokojnou indiánskou slavnost, čímž na sebe velmi upozornil. Z Custrových skupin přežila jen Renova. Siouxům vítězství však moc nepomohlo. Generálové se vrátili s posilami a Siouxy porazili. Custer je oslavován jako hrdina, i když udělal chyby, tj. odmítl nabídnuté posílení jeho skupiny a nevhodně napadl indiánskou osadu.

Jedno z mnoha vyobrazení bitvy u Little Big Hornu se střelícím G.A.Custerm současně oběma revolvěry na útočící Indiány.

Bitva u Little Big Hornu trvala od 25. do 26. června 1876 a skončila vítězstvím spojených indiánských kmenů v počtu až 1800 bojovníků. Byli to zejména Lakotové, Šajeni a Arapahové. Nejznámější velitelé byli: Sedící býk na indiánské straně a George Armstrong Custer, který velel 31 důstojníkům, 566 kavaleristům a až 40ti skautům. Indiáni ztratili 40 až 140 mrtvých a armáda asi 270. Indiáni útočili pod vedením náčelníka Oglalů, Splašeného koně.

Z Custerova oddílu přežil jen kůň Komanč, který se později stal členem nové 7. kavalérie. Podle zvláštního rozkazu ho nikdo nesměl osedlat, ani na něm jezdit.

Indiánská současnost v USA: Americké Indiány nelze přirovnávat k našim cikánům. Jejich genetika i kultura je zcela jiná. V zásadě nejsou nepoctiví, nebo čemu se v USA říká "con artistry". Jedná se o stejné procento, jako je v každá jiné rase. Zajímavý je jejich vztah k alkoholu, který netolerují. Důvodem je jakýsi nedostatek jejich enzymů, které by alkohol pomohly strávit. Z těchto důvodů jim jde velmi rychle do krve, což podporuje jejich tzv. adiktivní alkoholismus. Podobně jsou na tom i s cukrem, a tak se v jejich populaci vyskytuje hodně diabetes. Většina z nich má tendenci k pohodlnosti, a tak žijí v rezervacích na státní podpoře. Některé jejich komunity však mají podíl z těžby ropy, která se tam těží. Některé kmeny mají umělecké nadání a vyrábějí okrasnou kameninu, bižuterii ze stříbra vč. zdobení tyrkysovými kameny. Velice tradiční je jejich známé umění z písku (to jsem však nepochopil). Hodně indiánských kmenů také žije z výtěžku kasin, která si tam postavili, a které „managerují“ (pro zajímavost jsem použil výraz našich starousedlíků v USA) ostatní rasy. Součástí některých měst v USA je tak často i kus indiánské rezervace s kasinem. V rezervacích mají vlastní vládu, školy a zdravotnictví, ale jejich školy nemají vysokou úroveň. Indiáni jsou občané USA, a tak mohou žít kdekoliv. Opačně to však bez jejich povolení nejde a je velmi obtížné takové povolení získat. Je velmi překvapující, že velké procento starých amerických rodin má trochu indiánské krve. Pochází to z minulosti, kdy na západ od toku Mississippi rostly usedlosti, ale byl tam velký nedostatek žen.

Měli jsme populárního zájemce o prezidentskou funkci, který některé může opět inspirovat svým viděním komunismu - jako nejdemokratičtějšího systému na světě: Naši komunisti se již tehdy chovali natolik odpovědně, že znárodnili nejen fabrikanty, ale i trafikanty. Samozřejmě nedovolili, aby živnostník nebo řemeslník vykořisťoval sám sebe, nebo dokonce některé členy své rodiny. Proto je vhodně združstevnili, což jim navíc umožnilo uživit nejen řadu úředníků, ale i spoustu funkcionářů. Politické cíle byly samozřejmě důležitější než nějaká pofiderní ekonomie. Vždyť rovněž i Hitler považoval za svého největšího nepřítele židy a jejich transporty měly proto přednost před jakýmikoliv požadavky fronty.

Komunisti nejen měli, ale stále mají velmi sofistikovaný filozofický systém. Kdysi lidé byli zcela vtaženi do opakovaného ročního cyklu. Přislíbem Abrahamovi se však pojem času narovnal směřováním dopředu. Komunisti však duchaplně objevili kombinaci ve šroubovém vývoji společnosti. Napřed to bylo zestátnění, tedy jakýsi státní kapitalismus, ale tam se nezastavili. Dále neohroženě pokračovali a dokázali vybudovat obdivuhodný státní feudalismus, kde hráli roli jakési asijské zlaté hordy. Jejich zdravotnictví bylo nejen zadarmo pro všechny, ale mělo ještě řadu demokratických předností. To jim umožnilo odpovědně rozhodovat, kdo má např. právo na nedostatkovou dialyzu ledvin a kdo nikoliv. Společensky nepostradatelným nomenklaturním kádrům byly lékařské předpisy vstřícně označeny zvláštním razítkem, které zavazovaly lékárníky sehnat jinak zcela nedostatkové léky. Další jejich pokrok směrem k prvobytně pospolné společnosti byl zajištěn těm nejzasloužilejším soudruhům a soudružkám, kterým vděčná společnost zajistila komunismus již za jejich života. Režim jim tak uspokojil jejich požadavky nejen označeným vojenským spodním prádlem, které jsem mohl obdivovat u tehdejšího předsedy vlády při natírání plotu jeho haciendy na severu Čech.

Ovšem čínští revizionisté mají odlišnou praxi, a tak zaostali u státního kapitalismu. Jejich funkcionáři vlastní rozsáhlé podniky nejen tam, ale dokonce i v normální kapitalistické společnosti. Nyní své majetky dále úspěšně rozšiřují po celém světě. Nějakému zloajnému jazyku by to mohlo připomínat např. válečné začlenění plzeňské Škodovky do koncernu Hermann Göring Werke. Nakonec i tehdy v táboře míru a socialismu takové záležitosti řešili velmi pružně. Náš karlovarský hotel Pupp byl pronajat Neckermanem a švédská IKEA nepohrdla v NDR levnou prací politických vězňů. Zdravotnictví NDR dokonce umožnilo západoněmeckým koncernům léčit zkoušet nové léky přednostně na východoněmeckých pacientech. Nic lidského jim nebylo cizí. Nicméně na pevných ideologických základech stále zůstává Severní Korea, které se státní feudalismus podařilo vyvinout k podivuhodné dokonalosti.

Jeví se však, že naši komunisti zatím volí jakousi směs soukromého a státního kapitalismu. Nakonec jejich vedoucí role ve společnosti jim umožnila pevně uchopit otěže privatizace našeho hospodářství. Pokud by zkrachovali, pak jistě nebudou váhat opět stát na vedoucích místech v cizích službách. Zdá se však, že některým mocným silám ve světě právě o to jde. Můžeme porovnat současné západní investice do Číny s těmi do Evropy. Čínu to zcela změnilo v moderní stát, ale Evropa se postupně mění v jakési muzeum. Dokonce i naše banky navrhuje svým klientům podobné úspěšné investice a zdá se, že nad Evropou již zcela zlomily hůl.

Je zajímavé, že již komunisti podvázali náš rozvoj nejen upřednostněním mnohdy nemyslných soukromých tužeb jejich stranických mocipánů. Také i zaměřením na opravy starého zařízení, nikoliv na moderní výstavbu, zejména pak v západní části tehdejšího Československa. Rozpočty pak byly jakousi italskou směsí různých druhů takových finančních záměrů. Tak se stávalo, že z výrobního závodu pak rovnou udělali technický skanzen.

Je vhodné položit si otázku, komu a k čemu to slouží. Připomíná mně to starý vtíp jednoho komunistického funkcionáře o tehdejší socialismu, který přirovnal k trnité cestě ke kapitalismu. Vzhledem k jejich neúspěšnému krvavému experimentu je to však velmi jemné přirovnání.

V úterý 08. 01. 2013 bude v našem VS od 16ti do 17ti hod. přednáška pí Maňhalové o její nedávné cestě po USA. V únoru pak kolega Liška bude promítat delší film o gen. Pattonovi. Uvítám i příspěvky do našeho Občasníku. Opět připomínám **VÝROČNÍ ČLENSKOU SCHŮZI** pražské pobočky, která bude v úterý **05. 03. 2013 od 16ti hod. v našem VS.** – Petr Jílek -